

כסוטה. ונחלקו רב ולוי בדבר זה.

יש מי שאומר שחילוקי המיתה היו באופן הבא :

- מי שעבד לעגל **בזביחה והקטרה**, [כלומר באחת מארבע עבודות דם של כל הקרבנות], נידון **בסייף**, שכן דין העובד עבודה זרה באחת מעבודות אלו, שהוא נידון למיתה בבי"ד^א.

- מי שגייף [=חיבק] **ונישק** אינו נידון למיתה בבי"ד, אבל יש בו מיתה בידי שמים ולכן מתו **במגיפה**.

- ומי ששמח **בליבו מת בהדרוקן**.

יש מי שאומר שחילוקי המיתה היו באופן הבא :

- מי שחטא **בעדים והתראה** נידון למיתה בבי"ד ונהרג **בסייף**.

- מי שחטא **בעדים בלא התראה** מת **במגיפה**.

- ומי שחטא **בלא עדים ולא התראה** מת **בהדרוקן**.

שבטו של לוי לא עבד עבודה זרה

לדברי רב יהודה שבט לוי לא עבד עבודה זרה ולא חטא בחטא העגל שנאמר באותו עניין, "וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמִּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לֵה' אֵלַי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לְוִי" (שמות ל"ב כ"ו), הרי שכל בני לוי היו בכלל אלו שלא חטאו ונאספו למשה.

ומה שנאמר בברכות משה על עניין זה, "הֲאֵמֶר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֵת אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֵת בְּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתַי וּבְרִיתִי וַיִּצְרוּ" (דברים ל"ג ט'), לומר שנתאכזרו אף על קרוביהם שעבדו לעגל, ונקמו מהם נקמתו של מקום, אין הכוונה לקרוביהם משבט לוי, שכולו לא חטא, אלא לקרוביהם משבטים אחרים.

"אביו" – אבי אמו מישראל.

"אחיו" – אחיו מאמו מישראל.

^א ולאחר מתן תורה עונשו בסקילה, וכאן נענשו בסייף, שעדיין לא נתפרשו להן ארבע מיתות בית דין, ונידונו במיתת בני נח שכל מיתתן בסייף. [רש"י].